

jeg den første Dag havde Ordet, gjorde jeg opmærksom paa, at der under dette fælles Navn skjules to forskellige Ting. Der er Tale om to forskellige Afgifter, ikke to Afgifter i Henseende til den Metode, hvorpaa Brændevinen maales i Karret, eller i Henseende til Anvendelse af Gradestokken o. s. v., men om to Afgifter, som ere forskellige i Henseende til deres Formaal og Øjemed. Et er en Afgift, som er bestemt til at skaffe delvis Dækning for den Nedgang, som forventes paa Toldindtægterne. Det er den Afgift, som anbefales af det ærede Medlem for Slagelse (Peschcke Køedt). Dette er ogsaa den Afgift, som jeg antager, den høje Regering nærmest har for Øje. Jeg maa dog bemærke, at det Forslag, som Regeringen har fremsat, giver ikke delvis, men fuld Dækning. Der er beregnet en Nedgang paa Toldloven af 5 Millioner og en forøget Indtægt af Brændevinsafgiften paa 5 Millioner. Der er altsaa Balance. Men det kan muligvis antages, at den ærede Finansminister, naar det kommer til Stykket, vil være villig til at lade en Del af Nedgangen være udækket, saa at ogsaa han kan gaa med til en Brændevinsafgift, der medfører Nedgang i Statsindtægterne. Den anden Afgift, som er helt forskellig herfra, er den, hvorved man vil indføre en Forhøjelse af Brændevinsafgiften i det Øjemed at skaffe, ikke blot Dækning for en eventuel Nedgang paa Toldloven, men ud over dette tillige forøgede Indtægter i Statskassen, hvilke blive at anvende i Øjemed, som endnu ikke ere præciserede, og hvorom der senere vil kunne tages Bestemmelse. Denne Brændevinsafgift er Landstingets. Landstinget foreslaar en Toldreform, som medfører en Indtægtsnedgang af 1,800,000 Kr. og ønsker samtidig en Brændevinsafgift, som vil medføre, sammenholdt med Toldloven, en endelig Indtægtsforøgelse for Statskassen, som kan beregnes fra $1\frac{1}{2}$ til 3 Millioner Kr. Denne af Landstinget foreslaaede Afgift er tillige den Afgift, som de to Højremedlemmer, der have Sæde i Folketingets Toldudvalg, have anbefalet, nemlig det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) og det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich). De ønske at faa en Brændevinsafgift, som vil skaffe forøgede Indtægter ind til Statskassen til Afholdelse af Udgifter, om hvis Karakter og Art de i øvrigt ikke ere enige. Jeg gad vide, om der er noget Medlem i Tinget, som endnu ikke forstaaer dette. Meget vel. Vor Dagsorden svarer paa Spørgsmaalet om begge disse to Afgifter. Den første

Del af Dagsordenen omhandler den Brændevinsafgift, som vil medføre en Nedgang i Statsindtægterne, den anden Del omhandler den Brændevinsafgift, som medfører en Opgang i Statsindtægterne. Vi svare paa begge Dele, fordi vi ere spurgt om begge Dele. Regeringens Forslag omtales i den første Del af Dagsordenen, Landstingets og Højres i den anden. Det er Landstinget, som har rettet en Anmodning til os om at udtale vor Mening. Paafaldende vilde det da være, om vi ikke svarede paa det Forslag, Landstinget sender os. Man vilde da med nogen Føje kunne sige, at det var et ufuldstændigt Svar. Vore Svar ere disse. Paa det første Spørgsmaal svare vi: „Vi ønske ikke at gaa med til en Brændevinsafgift i det Øjemed at give hel eller delvis Dækning for den Toldreform, der her foreslaas“. Paa det andet Spørgsmaal svare vi: „Vi finde ingen Anledning til at tage under Overvejelse, hvorvidt vi vilde kunne gaa med til at skaffe forøgede Indtægter i Statskassen til Gennemførelse af betydningsfulde Reforme, thi der foreligger for Tiden ingen finansiel Trang, der kunde begrunde et slikt Skridt; og mindst af alt vilde vi ønske at lade forøgede Statsmidler bestyre af den nuværende Regering“. Det ærede Medlem for Møn ironiserede nu over den sidste Del af Dagsordenen og opnaaede en overraskende Virkning ved at bytte Spørgsmaal og Svar om. Han lod Svaret Nr. 2 optræde som Svar paa Spørgsmaal Nr. 1. Derved opnaar han at faa Folketinget til gennem Dagsordenen at sige den Meningsløshed, at det vil ikke gaa med til en Opgang i Statsindtægterne, som er en Nedgang. Det er, som man vil se, en nem og elegant Form for Diskussion. Det ærede Medlem spørger mig derefter, om jeg tror, at et politisk Skridt vinder i Vægt ved, at det begrundes ved den mest urimelige Meningsløshed, og derved, at man søger at faa Folk til at tro, at 2 og 2 ere 5. Jeg svarer dertil: Nej, det tror jeg ikke. Derimod tror jeg, at den Art af Diskussion, maaske undertiden kan gøre sin Nytte til en Tid i Agitationen. Det ærede Medlem roste den Oplysning med Hensyn til økonomiske Spørgsmaal, som findes udbredt i vort Folk. Jeg er ham forbunden for, at han bebuder, hvilken Art af Oplysning der vil komme til at udgaa fra ham i den Agitation, han agter at føre, og i den Fremstilling, han agter at give af Folketingets Beslutning. Det er muligt, siger jeg, at dette kan gøre sin Virkning i nogen Tid. Men det ærede Medlem er saa gammel